

Eğitimde Dramanın Önemi

Anıl Karaoğlu

anil_karaoglu@hotmail.com

Hacettepe Üniversitesi, Devlet Konservatuarı

T R U T H

TRUTH IS THE WAY OF LIFE

Bazen kafanızı kaldırıp şöyle bir etrafınıza baktığınızda, insanların koşuşturmalarını fark edersiniz. Kimi yalnızca doymak için hızla yemeğini yerken; bir başkası yanından geçtiği bahar çiçekleriyle dolu ağaçların ve üzerinde bin bir şekil oluşturan bulutların farkına varmadan, başını önüne eğmiş, belki gözlerini doğrulttuğu kaldırım taşlarına bile bakmadan geçip gitmektedir. Belki de tam o sırada gözünüz, elini az önce aldığı çilek poşetine daldırırken gözleri ışıltılar saçan, çileği ilk ısırduğunda yüzüne kocaman bir mutlulukla karışık tatmin duygusu yayılan kadına takılır. Yüzünde öyle bir ifade vardır ki, siz çileğin kokusunu ve tadını içinizde hissedersiniz. Kadın çileğe karşı sizde bir istek uyandırır. Diğerlerinden farklı olarak kadın çileği sadece yememiş, onu yerken tüm duygularını kullanarak; kokusunun, tadının, renginin, yeşil beneklerinin, ilk ısırığındaki sesinin farkına varmış; çileği adeta yaşamıştır. Çileğin ve kendisinin dışında, duyularını da devreye sokarak o ana üçüncü bir boyut katmıştır.

Başımızı biraz daha kaldırıp pencerelere baktığımızda, içeriden gelen gür ve otoriter sese karşılık veren bir çocuğun sesinin geldiği sınıfa takılır gözümüz. Biraz yaklaşıp gözlemeye başlarız daha sonra. Masanın başındaki adam Vikingler'den bahsederken, arada bir

kafasını kaldırıp sorular sormakta ve parmak kaldıran, belli ki sınıfın en çalışkanlarından olan öğrenci de sorularını yanıtlamaktadır. Yanıtlar bir çocuğa ait olamayacak kelimelerle doludur ve nedense yanıtın başlamasıyla bitmesi bir olmuştur. Çocuk ezberlediği her şeyi bir solukta tekrarlamış ve öğretmeninden de "aferin" almıştır. Belki de hayatı boyunca ona sorulan her sorunun cevabını kitaplardan ezberlediği cümlelerle anlatacak ve hayata, sorularla cevapların arasına kendi düşünce ve deneyimlerini katmadığı için, iki boyutlu bakmaya devam edecektir.

Her nedense; eğitimde hayal gücü, canlandırma gibi yaratıcı faaliyetler daha çok, resim ve kompozisyon gibi alanlarda devreye sokulmuştur. Oysaki; hayatı çok boyutlu algılayabilmek için, kendi duygu ve düşüncelerinin farkında olmak, öğrendiklerini deneyimlemek, yaratmak gereklidir. Yaratmak için de, bir çocuğun düşünce ve hayal gücü yeteneklerinin harekete geçirilmesi gereklidir. Bu ise her derse, hatta tarih dersine bile uygulanabilir. Tarih dersinde bir çocuğun Viking olması; bir Vikingmiş gibi, tamamen kendi düşünce ve kelimeleriyle, kendine has ifadesiyle, nasıl, ne şekilde yaşadığını anlatması, tarihi o kitaptaki kelimeler olmaktan çıkarıp, gözlerinin önüne serecek; Vikingler'i tüm duyularıyla görerek, duyarak, hissederek, hayal ederek, canlandırarak üçüncü boyuta taşıyıp, böylece onları kendi duygu ve düşünce süzgecinden geçirerek yaşamasını sağlayacaktır.

Bu noktada eğitimde drama devreye girer. Dram sanatı; gerçek yaşamda olmuş, olan, ya da tasarlanmış olayları; yani gerçek ya da düşsel dünyadaki olayları taklit eder, oynar, gösterir. Drama; gösteri sanatları içinde en kendine özgü olanlardandır, hayali evrenini yaratmak için, gerçekliği; gerçek insanlar ve genellikle de gerçek nesnelere kullanarak gösterir.

Eğitimde dramanın kullanımı, çocuğun öğrendiği şeyleri tamamen kendi akıl ve hayal gücü süzgecinden geçirmesini sağlar. Çocuk bu yolla, anladıklarını; kendi kelimeleriyle, öğrendiği şeyin onda yarattığı çağrışımlara dayanarak ifade eder. Bu öğreti şeklinin, bir insan hayatında yaratacağı etki çok açıktır. Kişi kendi duygu ve düşüncelerini fark edip tanıyarak, tıpkı üç boyutlu masal kitaplarının hikayeyi gözümüzde canlandırması gibi, hayatı tüm duyularıyla algılayıp, her yönüyle görebilecek, her anını kendisi için yaşanır kılmayı bilecektir.